

Denne artikel har Miriam skrevet til KHKGs blad "Hundeposten", hvor den blev bragt i efteråret 2005.

Klikkerkursus med Bianca van der Post

I uge 35 havde Iben (kelpie) arrangeret tre heldagskurser i klikkertræning med den hollandske instruktør Bianca van der Post. Da jeg længe gerne har villet arbejde med klikker, men har haft svært ved at få det til at fungere tilfredsstillende med vores aussie Elvis, meldte jeg mig til kurset. Jeg skulle deltage om tirsdagen, hvor der deltog 3 andre aussier, 2 kelpier, en appenzeller sennhund, en puddel, en sheltie og en border collie.

Det var med nogen spænding, jeg så frem til dagen. Jeg kunne af deltagerlisten se, at de andre deltagere, alle var meget erfarne hundeførere, mens jeg selv er begynder, ikke kun i klikkertræning, men i det hele taget som hundeejer. Men som til andre arrangementer i KHKG-regi, følte jeg mig velkommen, og da træningen var individuel, var der ingen problemer i, at Elvis og jeg var på et andet niveau end de andre deltagere.

Dagen startede med ca. en times teori i klubhuset, hvor Bianca fortalte om sig selv og om klikkertræning. Jeg havde været lidt spændt på, hvorledes det ville være, at skulle modtage undervisning i hundetræning på engelsk, men havde jeg været bekymret, viste det sig at være helt uden grund. Bianca har et meget levende kropssprog, og skulle hun forklare, hvorledes en hund ville reagere i en bestemt situation, så foregik forklaringen med hele kroppen, således at hun nærmest selv lavede den beskrevne reaktion.

Efter ca. en time var det tid til den praktiske del. Programmet var lagt, så hver deltager fik to sessioner med Bianca. Imens var de andre hunde gemt væk i bilerne, og de tobenede kunne tage plads langs "ringsiden". På den måde fik den hund og fører, der var på, helt ro til at arbejde, og som tilskuer fik man utrolig meget ud af at se de andre deltagere, og de forslag som Bianca havde til at træne hver øvelse. Til hver session skulle man vælge et problem, som man ønskede at arbejde med. I første session valgte jeg at arbejde med dæk. Det er på ingen måde Elvis' favoritøvelse, og for at sikre succes hver gang har jeg indtil nu bøjet mig med ned og ført hånden helt ned i græsset, som oftest med en godbid i hånden. Naturligvis vil jeg gerne undgå dette, og samtidig vil jeg gerne have Elvis til at lægge sig hurtigere. Ved at følge Biancas instrukser opnåede vi store fremskridt, og jeg var overrasket over, hvor hurtigt Elvis fattede pointen med klikker og belønning, og hvordan min glæde smittede af på ham. Jeg troede ikke umiddelbart, at det var muligt at bruge leg som belønning i dækøvelsen, men ved at følge Biancas gode instrukser, viste det sig hurtigt, at Elvis blev mere motiveret af at blive belønnet med leg end af godbidder. Jeg havde for første gang fornemmelsen af at stå med hund, som bare slet ikke kunne vente med at få sin dækkommando. Den intensive træning var noget, der trættede både Elvis og mig, men vi havde fået en masse input til, hvordan vi kommer videre med dækøvelsen. Jeg måtte bruge lidt tid på at fordøje de ting, jeg havde lært, inden jeg var klar til at se den næste deltager i aktion.

Efter en lang og lærerig formiddag, hvor alle havde været igennem deres første session, var det tid til en hurtig frokost i klubhuset. Efter frokost valgte jeg at arbejde med apportøvelsen. Det er en øvelse, som jeg har arbejdet meget med i sommerens løb, og selvom den fokuserede træning har

virket, så er der stadig meget at tage fat på. Første problem er, at hvis jeg ikke træder ind foran Elvis, når apportbukken skal kastes, så smutter han, inden jeg giver ham kommandoen. Dette løste Bianca ved at stille sig, så jeg kastede apportbukken mod hende. Hvis Elvis skulle knaldapportere, så kunne hun samle apportbukken op inden han nåede derud, og vi kunne starte øvelsen forfra. Når Elvis blev siddende, så skulle jeg klikke og belønne ham ved at lege med hans bideskind, og dette skulle ske i retning væk fra apportbukken. Det var noget der virkede, og hver gang sad Elvis spændt og ventede på min reaktion. Så fik han lov at hente apportbukken, og nu skulle jeg klikke og belønne for at han samlede apportbukken op og kom imod mig. Jeg fik besked på, at når jeg træner skal det være sammen med en hjælper, og Elvis skal maksimalt sendes ud og hente apportbukken hver tredje gang.

Der var også tid til at træne aflevering af apportbukken. Det foregik fra plads, hvor jeg lagde bukken ca. en halv meter foran mig og trådte frem på venstre ben. Så fik Elvis kommandoen apport, løb udenom mit ben og samlede apportbukken op, hvor han næsten havde front mod mig. Der var klik og belønning for at komme tilbage mod mig. Til stor morskab for tilskuerne, så beholdt Elvis apportbukken i munden, mens han jagtede mig og bideskindet – det var lidt svært at få fat i det bideskind, når han nu endnu ikke havde fået besked på at slippe apportbukken...

Nogle af de øvelser, som de andre deltagere arbejder med, var DKK's næseprøve, fremad-sendelse, fri ved fod, indkald, samt stå, sit og dæk under gang. Træningen sluttede i klubhuset, hvor Bianca gav en grundigere forklaring på nogle af det ting, som vi havde trænet i løbet af dagen. Eneste spørgsmål til træningen var, hvornår hun kommer tilbage og igen holder kursus!

Det bliver spændende at komme hjem og træne videre med alle de ting, som Bianca viste, og jeg vil gerne sige tak til de andre deltagere og ikke mindst Iben for et super arrangement. Jeg håber, at vi får mulighed for at deltage, hvis der kommer en lignende træning næste år.